

бездни. По дължината имъ станѣ нужда да са лѣпятъ, като муха да пълзятъ нагорѣ. Прѣдолѣхъ това, попаднѣхъ са таквизи прѣсии, гдѣто потѣвахъ до гърлото въ снѣгътъ. Движахъ са вече не краката въ тѣхъ, а нѣкакъ си натискахъ съ всичкото тѣло напредъ, растваряхъ мѣстата за себе си... Всичко възъ себе бѣше мокро: и самичкътъ, и дрѣхитѣ.... А измѣкнешъ са студътъ та обзема, тъй щото шинелътъ са вкоравява, ризата замръзнува и на косата отведнѣжъ са образуватъ частици лѣдъ. Солдатитѣ пробувахъ да посѣднѣтъ и си отпочинѣтъ на снѣжнитѣ буци, тѣ надахъ долу. Почнѣхъ най-послѣ да сѣдатъ и да лѣгатъ на пѣтътъ. Прѣвъ тѣхъ и по тѣхъ ходяхъ, настѣпвахъ на лицето, на гърдитѣ, на рѣцѣтъ, тѣ само охкахъ и пакъ са подигахъ, щото до послѣднитѣ сили да отидатъ напредъ. Други пѣтъ снѣгътъ са строполяваше и солдатитѣ достигвахъ на дѣното на хуинйката образована въ снѣгътъ.... Скобелевъ тукъ между солдатитѣ, ободрява единъ, подканя други; подемива са на третитѣ. Отъ кѣдъ въ него са събиратъ сили. Той повече отъ другитѣ уморенъ, защото той никакъ не е ималъ отпочивка.... Ведижъ той нѣкакъ си заспа въ снѣгътъ..... Тукъаки застанѣхъ наоколо солдати, щото проходящитѣ мимо да не настѣпватъ генералътъ.

— Невъзможенъ е проходѣтъ!... обрнѣ са къмъ него нѣкой си.

— Толкозъ по-добрѣ че е невъзможенъ, отговори той.

— Защо?

— За това, че турцитѣ оттатѣкъ не ни чакатъ. Пълководецътъ именио при защитата е длѣженъ да са опасаватъ отъ невъзможнитѣ позиции. За шурма невъзможенъ, за обходѣтъ.... Именно тѣхъ той трѣбва да има прѣдъ видъ....

— Обикновенно на тѣхъ не обръщатъ внимание.

— И глунаво правятъ. Умнийтъ неприятели отъ тѣхъ именно и ще почне.... Да глѣдашъ какви солдати, ако сѣ таквизъ както монѣ, съ тѣхъ всяка невъзможность ще прѣдолѣнешъ....

На едно мегданче съдатитѣ съвсѣмъ отпаднахъ духомъ. Умореностѣта дойде до крайность.... Невъзможно бѣше да са прѣстѣпнѣ една крачка....

— Гълѣбчета, още една гора....

— Трудно, ваше прѣвъсходительство! съ отпаднахъ глагове му отговаряхъ тѣ.